

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОСНИВАЊУ МУЗЕЈА ЖРТАВА ГЕНОЦИДА

Члан 1.

У Закону о оснивању Музеја жртава геноцида („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 53/93 – др. закон, 67/93 – др. закон, 48/94 – др. закон и 101/05) у члану 1. став 1. реч: „Крагујевцу” замењује се речју: „Београду”.

Члан 2.

У члану 5. речи: „о културним добрима” замењују се речима: „којима се уређује област културе, заштите културних добара и музејске делатности”.

Члан 3.

У члану 8. став 2. речи: „на време од четири године” замењују се речима: „у складу са законом којим се уређује област културе”.

Члан 4.

У члану 10. став 1. запета и речи: „од којих су два из реда запослених у Музеју”, бришу се.

У ставу 2. речи: „на време од четири године”, замењују се речима: „у складу са законом којим се уређује област културе”.

Члан 5.

У члану 11. став 2. брише се.

Члан 6.

У члану 13. став 2. речи: „на време од две године” замењује се речима: „у складу са законом којим се уређује област културе”.

Члан 7.

У члану 16. речи: „Министарство културе” замењују се речима: „министарство надлежно за област културе”.

Члан 8.

Директор музеја ће поднети пријаву промене седишта музеја у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Статут музеја ће се ускладити са овим законом у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе.

II. Разлози за доношење закона

Закон о оснивању Музеја жртава геноцида („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 53/93 – др. закон, 67/93 – др. закон, 48/94 – др. закон и 101/05) је на снази од 1992. године и представља један од ретких прописа из области културе којим се посебно регулише оснивање и делатност једне установе културе, тј. музеја.

Треба имати у виду чињеницу да у време доношења овог закона, систем правног уређења наше културе није био конципиран у складу са принципима на којима он данас функционише и да је у међувремену успостављен правни амбијент који се у потпуности разликује од времена када је овај закон донет. То се пре свега односи на чињеницу да је 2009. године донет Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 – исправка и 6/20), који је унео један потпуно нови концепт у регулисању функционисања наше културе. Овај закон представља системски акт за нашу културу јер се њиме утврђују заједнички принципи на којима се мора заснивати наша култура, па тако и сам принцип уређења система функционисања установа културе. Осим тога, 1994. године је донет и Закон о културним добрима („Службени гласник РС”, 71/94, 52/11 – др. закони, 99/11 – др. закони и 6/20 – др. закон), који представља основни пропис за регулисање области заштите културног наслеђа.

У таквом систему, Закон о оснивању Музеја жртава геноцида представља посебан закон којим се регулишу специфичности које ова установа има у систему других установа заштите. Међутим, имајући у виду све што је претходно речено, неопходно је извршити одређена усклађивања овог акта са новом ситуацијом у систему регулисања наше културе чиме би се овај акт учинио у пуној мери ефикасним.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Члан 1. У овом члану се утврђује да је седиште Музеја у Београду.

Члан 2. Овим чланом се утврђује да се на рад Музеја примењују прописи којима се уређује област културе и заштите културних добара.

Члан 3. Овде се указује да директора Музеја именује и разрешава Влада у складу са законом којим се уређује област културе.

Члан 4. У овом члану се утврђују да Председника и чланове Управног одбора именује и разрешава Влада, у складу са законом којим се уређује област културе.

Члан 5. Овим чланом се брише одредба којом сагласност на статут и програм рада Музеја даје Влада.

Члан 6. У овом члану је утврђено да Председника и чланове Надзорног одбора именује и разрешава Влада, у складу са законом којим се уређује област културе.

Члан 7. Овим чланом се утврђује да надзор над законитошћу рада Музеја врши министарство надлежно за област културе.

Члан 8. Овим чланом се утврђују обавезе везана за упис музеја у Регистар и за усаглашавање статута са овим законом.

Члан 9. Овим чланом утврђује се време ступања на снагу закона.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За примену овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 1.

Ради трајног сећања на жртве геноцида над Србима, прикупљања, обраде и коришћења података о њима и остваривању обавеза из Међународне конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, оснива се: "Музеј жртава геноцида", са седиштем у ~~Крагујевцу~~ БЕОГРАДУ (у даљем тексту: Музеј).

Музеј се може бавити и прикупљањем, обрадом и коришћењем података о геноциду над Јеврејима, Ромима и припадницима других народа и националних мањина.

Члан 5.

На рад Музеја примењују се прописи који важе за установе, као и прописи ~~о културним добрима~~ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛАСТ КУЛТУРЕ, ЗАШТИТЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА И МУЗЕЈСКЕ ДЕЛАТНОСТИ, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 8.

Радам Музеја руководи директор.

Директора Музеја именује и разрешава Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада), ~~на време од четири године~~ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛАСТ КУЛТУРЕ.

Члан 10.

Управни одбор има пет чланова, ~~од којих су два из реда запослених у Музеју.~~

Председника и чланове Управног одбора именује и разрешава Влада, ~~на време од четири године~~ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛАСТ КУЛТУРЕ.

Члан 11.

Управни одбор:

1. доноси статут Музеја;
2. одлучује о пословању Музеја;
3. усваја годишњи извештај о пословању и годишњи обрачун;
4. доноси програм рада Музеја;
5. одлучује о коришћењу средстава, у складу са законом;
6. врши и друге послове утврђене статутом.

~~Сагласност на статут и програм рада Музеја даје влада.~~

Члан 13.

Надзорни одбор има три члана, од којих је један из реда запослених у Музеју.

Председника и чланове Надзорног одбора именује и разрешава Влада, ~~на време од две године~~ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛАСТ КУЛТУРЕ.

Члан 16.

Надзор над законитошћу рада Музеја врши Министарство културе МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ОБЛАСТ КУЛТУРЕ.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

Закон о оснивању Музеја жртава геноцида („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 53/93, 67/93, 48/94, 101/2005) је на снази од 1992. године и представља један од ретких прописа из области културе којим се посебно регулише оснивање и делатност једне установе културе, тј. музеја.

Треба имати у виду чињеницу да у време доношења овог закона, систем правног уређења наше културе није био конципиран у складу са принципима на којима он данас функционише и да је у међувремену успостављен правни амбијент који се у потпуности разликује од времена када је овај закон донет. То се пре свега односи на чињеницу да је 2009. године донет Закон о култури („Сл. гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 - исправка, 6/20), који је унео један потпуно нови концепт у регулисању функционисања наше културе. Овај закон представља системски акт за нашу културу јер се њиме утврђују заједнички принципи на којима се мора заснивати наша култура, па тако и сам принцип уређења система функционисања установа културе. Осим тога, 1994. године је донет и Закон о културним добрима („Сл. гласник РС”, 71/94, 52/11 – др. закони, 99/11 – др. закони и 6/20 – др. закон), који представља основни пропис за регулисање области заштите културног наслеђа.

У таквом систему, Закон о оснивању Музеја жртава геноцида представља посебан закон којим се регулишу специфичности које ова установа има у систему других установа заштите. Међутим, имајући у виду све што је претходно речено, неопходно је извршити одређена усклађивања овог акта са новом ситуацијом у систему регулисања наше културе чиме би се овај акт учинио у пуној мери ефикасним.

Проблеми које закон треба да реши и циљеви који се постижу доношењем закона

Закон о оснивању Музеја жртава геноцида представља акт којим се на посебан начин уређује ова установа заштите и који у том смислу представља специфичан пропис у целокупном систему правног уређења наше културе. Имајући у виду чињеницу да је овај закон донет 1992. године у време када је наша култура била уређена на потпуно другачији начин него што је то данас случај, доношењем измена и допуна овог закона потребно је решити пре свега проблем његовог усаглашавања са новонасталом правном ситуацијом. Тако се нпр. регулише питање седишта овог музеја, јер се у члану 1. став 1. овог закона утврђује да је то у Крагујевцу, иако је његово седиште још од 1995. године у Београду. То даље у пракси значи да је овај Музеј уписан у регистар Привредног суда у Крагујевцу и то на адреси Спомен-парка, који није у било каквој вези са овим Музејом. Изменом овог закона у том делу, решиће се овај проблем који значајно отежава функционисање овог Музеја.

Осим тога, измемана и допунама овог закона, потребно је извршити правно уједначавање регулације Музеја жртава геноцида са Законом о култури, чиме ће се ова установа изјеначити са другим установама заштите у свом регулисању и тако на јасан начин утврдити његове специфичности које захтевају посебну регулацију.

Кључна питања за утврђивање циљева

Имајући у виду чињеницу да је Закон о оснивању Музеја жртава геноцида на снази од 1992. године, као и већ поменут нови правни амбијент у коме се регулише наша културе, може се рећи да је кључне питање везано за утврђивање циљева измена и допуна Закона о оснивању Музеја жртава геноцида:

- како ускладити текст овог закона са новом законском регулативом у области културе.

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- status quo - не доношење посебног закона о изменама и допунама закона оснивању Музеја жртава геноцида,
- доношење новог закона који би у потпуности регулисао ову област,
- измене односно допуне постојећег Закона о оснивању Музеја жртава геноцида којим би се извршила корекција уочених проблема.

Прва опција није била одржива из разлога што је доношење посебног закона основа да се истакну посебности Музеја жртава геноцида.

Друга опција није потребна јер су измене и допуне сасвим довољне да би се решили утврђени проблеми.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

За спровођење предметног акта нису потребна финансијска средства.

Кључна питања за анализу економских ефеката

Спровођење овог закона нема економски ефекат.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

Спровођење овог акта доводи у правном смислу Музеј жртава геноцида у равноправан положај са осталим установама заштите.

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

- 1) Да ли се изабраном опцијом уведе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене?

Измене и допуне Закона о оснивању музеја жртава геноцида утврђују седиште Музеја жртава геноцида у Београду, где се он већ налази и где функционише. На тај начин ће се извршити и његова регистрација у Привредном суду у Београду, а не као до сада у Привредном суду у Крагујевцу.

- 2) Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

Измене и допуне Закона о оснивању музеја жртава геноцида не захтевају побољшање капацитета јавна управа.

- 3) Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

Изменама и допунама Закона о оснивању музеја жртава геноцида утврђују се седиште Музеја жртава геноцида у Београду, где се он већ налази и где функционише. На тај начин ће се извршити и његова

регистрација у Привредном суду у Београду у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Нема потребе за спровођењем додатних мера за спровођење предложених измена и допуна закона.

Кључна питања за анализу ризика

У вези са ризицима спровођења изабране опције потребно је одговорити на питања:

- 1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

За спровођење Закона о изменама и допунама Закона о оснивању музеја жртава геноцида обезбеђена је подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група.

- 2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

За спровођење предметног акта нису потребна финансијска средства ни спровођење поступка јавне набавке.

- 3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји ризик за спровођење изабране опције.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада
Обрађивач: Министарство културе и информисања
2. Назив прописа
Предлог закона о изменама и допунама Закона о оснивању Музеја жртава геноцида
Draft Law on Amendments of the Law on establishing a muzeum of genocide victims
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
 - а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
НЕМА
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
НЕМА
 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.
НЕМА
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
НЕ
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
НЕ
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
НЕ

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Материја уређења предметне области није предмет примарног или секундарног извора права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У изради прописа нису учествовали домаћи или страни консултанти и пропис није био предмет консултација са Европском унијом.